

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/7/2025
Identifikačné číslo spisu:	3025200016
Dátum vydania rozhodnutia:	11.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3025200016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci odsúdeného C. K.O. pre zločin ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1 a § 143 druhý prípad Trestného zákona (platného v Rakúskej republike) a iné, v konaní o návrhu odsúdeného o podmienecné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 11. septembra 2025 v Bratislave sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. júla 2025, sp. zn. 3Ntc/1/2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného C. K. sa zamietla.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo 17. júla 2025, sp. zn. 3Ntc/1/2025, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného C. K. o podmienecné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 5. mája 2015, sp. zn. 75 Hv 29/15f, v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 19. januára 2016, sp. zn. 22 Bs 324/15f, ktoré rozhodnutia boli uznané na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 15. marca 2021, sp. zn. 23Ntc/6/2020, právoplatným 7. apríla 2021.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený C. K. sťažnosť priamo do zápisnice na verejnom zasadnutí, ktorú ale, či už sám, alebo prostredníctvom svojho obhajcu, dodatočne nijako neodôvodnil.

Sťažnosť spoločne s kompletným spisovým materiálom bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) riadne predložená 21. augusta 2025. Následne najvyšší súd postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce, a dospel pritom k záveru, že sťažnosť odsúdeného C. K. nie je dôvodná.

Najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, že Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 15. marca 2021, sp. zn. 23Ntc/6/2020, rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone

rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) tak, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 5. mája 2015, sp. zn. 75 Hv 29/15f v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň z 19. januára 2016, sp. zn. 22 Bs 324/15f, ktorými bol odsúdený C. K. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným zo zločinu ťažkej lúpeže podľa § 142 ods. 1 a § 143 druhý prípad Trestného zákona (platného v Rakúskej republike) a z pokusu zločinu ťažkej lúpeže podľa § 15, § 142 ods. 1 a § 143 druhý prípad Trestného zákona (platného v Rakúskej republike), a za čo bol odsúdený za použitia § 28 ods. 1 Trestného zákona (platného v Rakúskej republike) podľa prvej trestnej sadzby § 143 Trestného zákona (platného v Rakúskej republike) na trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, sa uznáva a vykoná sa na území Slovenskej republiky. Podľa § 38 ods. 1 Trestného zákona (platného v Rakúskej republike) bola odsúdenému C. K. započítaná do tohto trestu odňatia slobody väzba od 17:56 hod. dňa 30. januára 2015 do 12:41 hod. dňa 5. mája 2015. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. a § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol odsúdený C. K. na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 12. júla 2021, sp. zn. 23Ntc/6/2020, bola odsúdenému podľa § 18 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. započítaná do uznaného trestu doba väzby na území Rakúskej republiky od 30. januára 2015 do 5. mája 2015 a taktiež doba výkonu trestu odňatia slobody na území Rakúskej republiky od 5. mája 2015 do 28. júna 2021.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 8. septembra 2022, sp. zn. 2Ntc/10/2022, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2022, sp. zn. 3 Urtost 4/2022, bol zamietnutý návrh odsúdeného C. K. o podmienené prepustenie z výkonu uznaného trestu.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 18. januára 2024, sp. zn. 2Ntc/12/2023, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. februára 2024, sp. zn. 2 Urtost 1/2024, bol opätovne zamietnutý návrh odsúdeného C. K. o podmienené prepustenie z výkonu uznaného trestu.

Dňa 21. marca 2025 podal odsúdený C. K. ďalší návrh o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom uviedol, že sa nazdáva, že vo výkone trestu odňatia slobody využil všetky možnosti, ktoré ústav na výkon trestu ponúka čo sa týka pracovného zaradenia, voľno časových, športových a kultúrnych činností, ktoré sú pre jeho osobu prospešné, aby sa v budúcnosti správal v súlade s právnymi a morálnymi normami spoločnosti.

Z hodnotenia odsúdeného C. K. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že odsúdený bol do výkonu trestu odňatia slobody dodaný z cudziny 28. júna 2021, a to do ÚVV a ÚVTOS Bratislava. Jeho správanie a vystupovanie v tomto ústave nebolo vždy na požadovanej úrovni, sú zaevidované nedostatky v správaní a vystupovaní odsúdeného v kontakte s personálom ústavu. Pokyny a príkazy príslušníkov nie vždy plnil a rešpektoval. Dňa 20. júla 2021 bol odsúdený premiestnený na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Dubnica nad Váhom, v ktorom jeho správanie a vystupovanie taktiež nebolo vždy na požadovanej úrovni. Je zaevidované, že nedodržiaval ústrojovú disciplínu podľa určených vzorov a nespĺňal si povinnosť uloženú ústavným poriadkom. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Pracovné zaradenie z tohto obdobia nie je evidované. Dňa 5. októbra 2021 bol premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. Umiestnený bol na oddiel s diferenciacnou skupinou „H.“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Správanie a vystupovanie odsúdeného v ústave nebolo vždy na požadovanej úrovni (fajčil mimo vyhradené priestory, nezachovával zásady slušného správania a vystupovania voči osobám tým spôsobom, že sa hanlivo vyjadroval na adresu štatutára ústavu). Za uvedené negatívne poznatky bol riešený disciplinárne. Pre neplnenie cieľov stanovených programom zaobchádzania bol dňa 22. decembra 2021 umiestnený na oddiel s diferenciacnou skupinou „X.“. Správanie odsúdeného po zmene diferenciacnej skupiny opäť nebolo na požadovanej úrovni. V interakčných vzťahoch sa u neho opakovane vyskytlo problémové správanie, bol aktérom konfliktných situácií s inými odsúdenými a personálom ústavu. Neskôr, po intervencii zo strany väzenského personálu, sa jeho správanie

stabilizovalo a dňa 11. januára 2023 bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“. V správaní sú opäť evidované nedostatky, kedy opakovane pri pohovoroch s príslušníkmi zboru nedodržiaval zásady slušného správania a odmietol splniť pokyn príslušníka zboru. Práca s odsúdeným je sťažená jeho opozičným nastavením, bez adekvátnej sebareflexie. Pokyny a príkazy príslušníkov sa snaží plniť alebo ich plní čiastočne, po opakovaných výzvach. Zásady ústrojovej disciplíny a osobnej hygieny dodržiava. V osobných veciach si udržiava požadovaný poriadok. Výkonom funkcie z radov odsúdených poverený nebol. Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty nemá vykázané. Záujem o vzdelávanie neprejavil, neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz, ani iné formy vzdelávania. Aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje podľa ponuky a záujmu. Svoje osobné voľno využíva racionálnym spôsobom. Odsúdený prejavil záujem o pracovné zaradenie, pracovne zaradený bol od 28. októbra 2021 do 22. decembra 2021 na pracovisku v ústave s dohľadom V. W., vyradený bol z dôvodu slabých pracovných výkonov. Od 12. januára 2023 do 18. januára 2023 bol zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom U., od 15. marca 2023 do 3. apríla 2023 bol zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom H., vyradený z oboch pracovísk bol z dôvodu nezvládnutia montáže. Odsúdený bol taktiež pracovne zaradený na pracoviskách mimo ústav s dohľadom M., kde bol pracovne zaradený od 18. apríla 2024 do 9. mája 2024, FCC U. od 10. mája 2024 do 14. augusta 2024 a W. U. od 15. augusta 2024 do 25. septembra 2024. Z pracoviska M. bol vyradený pre nezvládnutie technologických postupov na pracovisku, z pracoviska Q. U. bol vyradený pre nezáujem pracovať na pracovisku z dôvodu zlej atmosféry na uvedenom pracovisku a z pracoviska W. U. bol vyradený zo zdravotných dôvodov. Odsúdený aktuálne nie je pracovne zaradený, avšak naďalej prejavuje záujem o pracovné zaradenie, no je obmedzovaný svojím zdravotným stavom. Na oddiele sa zapája do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu. Tieto činnosti vykonáva bez výhrad. Odsúdený vyrastal v neúplnej rodine, je nevyučенý, pracoval na družstve, v bani, pred nástupom do výkonu väzby sa venoval stavebným a murárskym prácam. Je rozvedený, má tri plnoleté deti. Počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava kontakt formou telefonovania a korešpondencie so sestrou, neterou a bratrancom. Po prepustení by chcel ísť bývať spočiatku k sestre, následne by rád odišiel za prácou do T., kde by sa rád zamestnal ako vodič nákladného auta. V zaobchádzaní s odsúdeným sa uplatňuje semidirektívny prístup s následnou kontrolou plnenia zadaných úloh. Metódami penitenciárneho zaobchádzania je vedený k rešpektovaniu a dodržiavaniu ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa. Individuálna práca je zameraná na reguláciu jeho správania v kritických situáciách, zlepšenie komunikačných zručností a vytváranie primeraných interpersonálnych a sociálnych kontaktov. Pohovory sú smerované k tvorbe jeho budúcich cieľov po prepustení a k žiadúcej zmene životného štýlu, ktorý by predišiel prizonizácii, vzhľadom na jeho dlhší pobyt v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody. K trestnej činnosti zaujal kritický postoj. Udáva, že jeho dlhší čas strávený v podmienkach výkonu trestu mu bol dostatočným ponaučením. Do výkonu trestu odňatia slobody sa už nechce vrátiť. Stanovené ciele programu zaobchádzania čiastočne plní. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti X. nepriaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je vysoké. Dňa 8. septembra 2022 sa konalo verejné zasadnutie Krajského súdu v Trenčíne pod č. k. 2Ntc/10/2022 ohľadne rozhodovania o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, kde bola žiadosť odsúdeného zamietnutá, dňa 18. januára 2024 sa konalo ďalšie verejné zasadnutie Krajského súdu v Trenčíne pod č. k. 2Ntc/12/2023 o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, kde bola žiadosť odsúdeného opätovne zamietnutá. Na základe uvedených skutočností riaditeľ ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou odporúča odsúdeného podmienечne prepustiť a v prípade podmienечného prepustenia odporúča probačný dohľad vzhľadom na dlhší čas odsúdeného strávený v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmienечného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienечne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po

výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení plynie, že pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nutné, aby odsúdený kumulatívne splnil dve podmienky. Formálnu - vykonal trest v zákonom stanovenej dobe a materiálnu - plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ide o formálnu podmienku, ako správne krajský súd skonštatoval, túto odsúdený splnil po vykonaní dvoch tretín uznaného trestu.

Pokiaľ ide o otázku splnenia materiálnej podmienky, najvyšší súd sa stotožnil so záverom o nepriaznivej resocializačnej prognóze odsúdeného, pre ktorý svedčí hlavne hodnotiaci správny riaditeľ ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podľa ktorej správanie odsúdeného počas výkonu trestu nebolo na požadovanej úrovni v žiadnom z troch ústavov na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike, v ktorých sa nachádzal, pričom boli evidované nedostatky v správaní a vystupovaní odsúdeného, kedy opakovane pri pohovoroch s príslušníkmi zboru nedodržiaval zásady slušného správania a odmietol splniť pokyn príslušníka zboru. V interakčných vzťahoch sa u neho opakovane vyskytlo problémové správanie, bol aktérom konfliktných situácií s inými odsúdenými a personálom ústavu. Za celé obdobie výkonu trestu nebol ani raz disciplinárne odmenený a k polepšeniu odsúdeného nedošlo ani po predchádzajúcich rozhodnutiach o zamietnutí jeho návrhov o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

V tejto súvislosti treba poukázať aj na odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený bol v minulosti štrnásťkrát súdne trestaný, ako aj na gradujúci charakter jeho trestnej činnosti a skutočnosť, že trestnej činnosti, pre ktorú aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, sa dopustil v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. OT/4/2015. Z uvedeného vyplýva, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu s poukazom na jeho resocializačnú prognózu, existuje vysoké riziko sociálneho zlyhania odsúdeného.

Najvyšší súd aj vzhľadom na absenciu odôvodnenia podanej sťažnosti potom ďalej len odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Za týchto okolností je potom zrejmé, že odsúdený C. K. svojím správaním nepreukázal polepšenie, pričom s ohľadom na jeho trestnú minulosť, závažnosť teraz spáchanej trestnej činnosti a dĺžku trestu, ktorý doposiaľ vykonal, sa od neho zatiaľ nedá očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život.

Na základe týchto skutočností najvyšší súd sťažnosť odsúdeného C. K. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.